

Życiorys Leona Starckiewicza

Urodził się 24 maja 1881 roku w miejscowości Będzinie jako trzeci z kolei syn Antoniego Starckiewicza, kierownika Szkoły ludowej.

Naukę początkową pobierał w szkole ojca, w Dąbrowie Górniczej, dokąd rodzice przenieśli się, kiedy miał lat 6, później został oddany do gimnazjum rządowego (rosyjskiego) w Kielcach w r. 1892. Maturę otrzymał w r. 18 1900.

Studia wyższe na wydziale matematyczno-przyrodniczym odbywał na Uniwersytecie Warszawskim. W czasie studiów był czynnym działaczem "Spójni". W r. 1905 z powodu strajku szkolnego opuścił uniwersytet jako słuchacz IV kursu. Po upływie 3 lat, w r. 1908 złożył egzamin przed komisją państwową uniwersytetu w Odessie i uzyskał dyplom kandydata nauk przyrodniczych.

Całe swoje życie poświęcił pracy pedagogicznej. Od r. 1906 pracował jako nauczyciel szkół średnich w Ollaszu, Piotrkowie Trybunalskim i w Łodzi (późniejsze Gimnazjum im. Kopernika). W r. 1916 został powołany na stanowisko kierownika ¹⁸⁹ polskiej 4-klasowej Szkoły Miejskiej, przekształconej w r. 1919 na gimnazjum 8-klasowe. Był dyrektorem Gimnazjum Miejskiego do grudnia 1939 roku.

Brał również czynny udział w zawodowym ruchu nauczycielskim. Był członkiem Zarządu ITSW i jednym z organizatorów Związku Nauczycielstwa Polskiego na terenie Łodzi.

Dnia 15 grudnia 1939 roku został aresztowany i wysiedlony do Krakowa. Podczas okupacji pracował jako pisarz w cegielni w Busku-Zdroju, później jako nauczyciel Szkoły Rolniczej w Tuchopach (pow. Busko).

Po wyzwoleniu tych terenów w sierpniu 1944 r. pracował w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim najpierw w Rytwianach, później w Sandomierzu. W tym czasie zachorował ciężko na serce, nie mógł skorzystać ze skierowanej do niego propozycji objęcia pracy w Resorcie Oświaty PKWN w Lublinie. Nie mógł również powrócić do Łodzi. Zamieszkał w Busku pod opieką brata - lekarza.

Dnia 26 marca 1945 r. zwrócił się do Zarządu Miejskiego w Łodzi z prośbą o udzielenie mu płatnego urlopu zdrowotnego i o udzielenie zapomogi pieniężnej na przeprowadzenie leczenia. Prośba ta została załatwiona odmownie. Dnia 19 lipca 1945 r. został przeniesiony w stan spoczynku.

Od czerwca 1946 r. do kwietnia 1951 r. pracował jako urzędnik najpierw w Sanatorium Dziecięcym "Górka", później w Państwowym Uzdrowisku w Busku-Zdroju. Od r. 1951 mimo usilnych starań nie mógł otrzymać pracy. Zmarł dnia 16 września 1953 roku. Został pochowany w Busku.

Otrzymałem dnia 19 maja 1957 roku na prośbę osobistą skierowaną
w dniu 27 maja do córki Dyr. Leona Starkiewicza, Eugenii Chżapowskiej,
zamieszkałej w Warszawie, ul. Grottgoza 5, m. 8.

(Prof.dr St.Feliksink)